

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal, hierna te noemen: “tuchtcommissie”, heeft bij beslissing van 27 februari 2020 Go Ahead Eagles, hierna te noemen: “appellante”, veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 3.750,--, alsmede in de kosten van de mondelinge behandeling, wegens wanordelijkheden door de aanhang van appellante bij gelegenheid van de op 1 december 2019 gespeelde wedstrijd De Graafschap – Go Ahead Eagles, bestaande uit het afsteken van vuurwerk.

Omdat appellante zich niet kan verenigen met voornoemde beslissing, heeft zij op 18 maart 2020 gemotiveerd beroep aangetekend. De commissie van beroep betaald voetbal, hierna te noemen: “commissie van beroep”, stelt vast dat de gemotiveerde uitspraak van de tuchtcommissie op 12 maart 2020 aan appellante is verzonden. Appellante is dan ook ontvankelijk in haar beroep, nu zij binnen de daartoe geldende termijn gemotiveerd beroep heeft aangetekend.

De commissie van beroep heeft de zaak mondeling behandeld op 14 juli 2020. Hierbij waren aanwezig de aanklager betaald voetbal, hierna te noemen: “aanklager” en appellante – vertegenwoordigd door mevrouw mr. L. van Putten als raadvrouw –, alsmede de heer J.W. van Dop, algemeen directeur, de heer R. Aalders, veiligheidscoördinator, en de heer L. Dinklo, assistent-veiligheidscoördinator.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft appellante bij e-mailbericht van 16 januari 2020 in staat van beschuldiging gesteld op grond van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: ‘RTBV’) voor wanordelijkheden door aanhang van appellante tijdens de wedstrijd De Graafschap – Go Ahead Eagles d.d. 1 december 2019, te weten het afsteken van vuurwerk.

Bij bovengenoemd e-mailbericht heeft de aanklager appellante een schikkingsvoorstel gedaan inhoudende de betaling van een geldboete van € 3.750,--. Het schikkingsvoorstel is door appellante afgewezen en de zaak is daarop aan de tuchtcommissie voorgelegd. Op 27 februari 2020 heeft de zitting van de tuchtcommissie plaatsgevonden, waarbij de tuchtcommissie in haar beslissing van 12 maart 2020 appellante heeft veroordeeld tot de hiervoor genoemde straf.

3. De gronden van het beroep

Primair stelt appellante zich op het standpunt dat zij dient te worden vrijgesproken van de ten laste gelegde feiten, omdat zij zich ten aanzien van de genoemde wanordelijkheden kan disculperen. Meer in het bijzonder is appellante van oordeel dat zij voor, tijdens en na de wedstrijd voldoende maatregelen heeft genomen, van een dusdanig verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat haar aanhang zich misdraagt te verwaarlozen was.

Subsidiair is appellante van mening dat de opgelegde geldboete in de onderhavige situatie geen passende sanctie is. Mocht de commissie van beroep dan ook overgaan tot het opleggen van een sanctie, dan verzoekt appellante de commissie van beroep om geen geldboete op te leggen, maar een alternatieve sanctie in de vorm van het spelen van een uitwedstrijd zonder publiek van appellante, dan wel de geldboete aanzienlijk – en zo mogelijk tot nihil – te matigen.

Ter zitting licht de raadvrouw van appellante het beroep nader toe aan de hand van de bijgevoegde pleitnota.

4. De vordering van de aanklager

De aanklager acht reglementair en overtuigend bewezen dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2 sub a van het RTBV, te weten wanordelijkheden door de aanhang van appellante bestaande uit het afsteken van vuurwerk. Hiertoe verwijst de aanklager naar de bewijsmiddelen zoals de tuchtcommissie deze in haar uitspraak heeft opgenomen, alsmede hetgeen appellante ter zitting naar voren heeft gebracht.

Ten aanzien van de disculpatievraag stelt de aanklager dat het er om gaat of appellante daadwerkelijk alles heeft gedaan dat in haar vermogen lag. Hierbij gaat het nagenoeg om risicoaansprakelijkheid. De aanklager merkt op dat je als club nu eenmaal verantwoordelijk bent voor het gedrag van je supporters, zowel uit als thuis. In de onderhavige zaak erkent de aanklager dat appellante wel degelijk maatregelen heeft getroffen om te voorkomen dat haar aanhang zich misdraagt. De aanklager is echter van mening dat deze maatregelen niet voldoende zijn geweest. De wedstrijd tegen De Graafschap betrof een risicowedstrijd, waardoor van appellante verwacht mocht worden dat zij extra maatregelen zou treffen ter voorkoming van wanordelijkheden. Daarnaast hadden ook de eerdere (recente) incidenten met haar aanhang appellante aanleiding moeten geven om extra maatregelen te nemen.

De aanklager is van oordeel dat appellante voorafgaand aan de wedstrijd het sfeerdoek van haar supporters had moeten verbieden. Op die manier had appellante een algemeen statement richting haar supporters afgegeven dat zij zich eerst in algemene zin dienen te gedragen, alvorens dergelijke sfeeracties worden goedgekeurd. Ten aanzien van het verwijderen van het tweede doek – het doek waarvoor appellante geen toestemming had verleend aan haar supporters en waaronder de fakkels werden afgestoken – kan de aanklager zich vinden in de overwegingen van de tuchtcommissie. De instructie die aan de stewards wordt meegegeven is immers dat zij in dergelijke gevallen dienen in te grijpen en het doek dienen te verwijderen. Indien ingrijpen niet mogelijk is, dan dienen alle pijlen gericht te worden op de opsporing. Door identificatie achteraf kunnen er stadionverboden worden opgelegd en kan appellante zelf de (eventuele) schade op de supporters verhalen. In dit geval is er echter niemand geïdentificeerd. De aanklager vindt dit moeilijk te begrijpen als zij kijkt naar de foto in het dossier en daarbij ziet hoe dicht de stewards bij het vuurwerk stonden.

Het staat volgens de aanklager vast dat appellante onvoldoende maatregelen heeft getroffen om de wanordelijkheden te voorkomen en te bestrijden. De aanklager acht een sanctie dan ook gerechtvaardigd. Gelet op de strafkaart van appellante – waarop onder meer een voorwaardelijke wedstrijd zonder thuispubliek staat – is de aanklager van mening dat de eis in eerste aanleg schappelijk was. Daarmee heeft de aanklager laten zien dat er rekening is gehouden met het feit dat appellante maatregelen heeft getroffen. Desalniettemin kiest de aanklager ervoor om haar eis in beroep aan te passen. In de afgelopen periode heeft de aanklager in andere zaken met betrekking tot wanordelijkheden rekening gehouden met de financiële situatie van de clubs als gevolg van de coronacrisis. De aanklager acht het passend om dat ook in deze zaak te doen en matigt dan ook haar eis. De aanklager verzoekt de commissie van beroep appellante te veroordelen in een geldboete van € 3.750,--, waarvan € 1.750,-- voorwaardelijk met een proeftijd voor de duur van twee jaar.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

Artikel 20 lid 2 onder a van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal luidt als volgt:

"Een bij een wedstrijd betrokken betaaldvoetbalorganisatie (BVO) is verantwoordelijk voor wanordelijkheden veroorzaakt door de aanhang van de desbetreffende BVO tenzij de desbetreffende BVO aannemelijk maakt dat zij voor, tijdens en na de wedstrijd voldoende maatregelen heeft getroffen van dusdanige verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat haar aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is."

De commissie van beroep stelt voorop dat op grond van deze bepaling appellante verantwoordelijk is voor de veroorzaakte wanordelijkheden, tenzij zij aannemelijk maakt dat zij voldoende maatregelen heeft getroffen van dusdanig verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat de aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is. In dit verband worden aan een BVO strenge eisen gesteld teneinde het karakter van de aansprakelijkheid voor het gedrag van haar supporters niet verloren te laten gaan. De stel- en bewijsplicht rusten in dit verband op appellante. Hoewel er geen sprake is van risicoaansprakelijkheid, komt het daarbij wel in de buurt.

Volgens de commissie van beroep staat vast dat appellante maatregelen heeft genomen met het oog op de voorkoming van wanordelijkheden. Gelet op de vermelde maatstaf is de vraag echter of die maatregelen toereikend zijn geweest om de conclusie te dragen dat de kans op wanordelijkheden door de eigen aanhang van de club te verwaarlozen was.

Door appellante wordt niet betwist dat tijdens de wedstrijd De Graafschap – Go Ahead Eagles wanordelijkheden hebben plaatsgevonden, bestaande uit het afsteken van vuurwerk (ongeveer zes fakkels) door supporters van appellante. Het is niet duidelijk geworden hoe deze fakkels – en het bijbehorende doek waaronder deze werden afgestoken – het stadion zijn binnengekomen. Appellante stelt in dat verband dat zij ten aanzien van de fouillering afhankelijk is van de stewards van De Graafschap. Zij verklaart bovendien dat de ontvangst van de bussen bij De Graafschap dusdanig is ingericht dat het welhaast onmogelijk is om volledig uit te sluiten dat vuurwerk of andere (verboden) zaken het stadion in worden gebracht. De commissie van beroep is van oordeel dat de stelling dat de situatie bij De Graafschap niet waterdicht is, appellante niet ontslaat van de verplichting om te voorkomen dat dit soort spullen naar binnen worden gebracht. Daarbij overweegt de commissie van beroep het volgende.

Ten aanzien van de maatregelen voorafgaand aan de wedstrijd stelt appellante onder meer dat zij meer stewards heeft ingezet dan bij een reguliere wedstrijd. Daarnaast heeft zij vier professionele beveiligers ingehuurd. Hoewel appellante hiermee aantoont maatregelen te hebben getroffen, is de commissie van beroep niet overtuigd dat appellante kwantitatief veel meer personeel heeft ingezet dan gebruikelijk, terwijl sprake was van een risicowedstrijd en de strafkaart melding maakt van eerdere incidenten met de aanhang van appellante. De commissie van beroep wijst in dat verband op de instructie aan het personeel om in te grijpen op het moment dat zich wanordelijkheden voordoen. In dit geval kwam tijdens de wedstrijd een doek tevoorschijn, waaronder de fakkels door supporters van appellante werden afgestoken. Voor dit doek was geen toestemming verleend. De aanwezige stewards en beveiligers hebben naar aanleiding van het tevoorschijn halen van dit doek niettemin niet overeenkomstig de eerdere instructie om in te grijpen gehandeld. Appellante verklaart dat op dat moment rondom de supporters met het doek een kordon werd gevormd door de rest van de supporters, waardoor het ingrijpen werd bemoeilijkt. Dat onmiddellijk ingrijpen ter verwijdering van een doek in het onderhavige geval en overigens in het algemeen op moeilijkheden kan stuiten, ziet de commissie van beroep in, maar anders dan appellante oordeelt de commissie van beroep dat uit de door appellante gestelde feiten en omstandigheden niet aannemelijk is geworden dat de concrete omstandigheden zodanig waren dat de in het vak aanwezige beveiligers en stewards elk(e) (poging tot) onmiddellijk ingrijpen achterwege konden laten.

Appellante heeft ten aanzien van de opsporing ingezet op de camerabeelden en de herkenning van de betreffende supporters door haar stewards. In dat verband was het dan ook zeer ongelukkig dat de camera met het vooraanzicht – buiten de schuld van appellante – op dat moment defect was. Dit neemt naar het oordeel van de commissie van beroep niet weg dat ten aanzien van de identificatie van de supporters een actievare rol van de stewards verwacht had mogen worden. Uit de foto in het dossier blijkt immers dat meerdere stewards op zeer korte afstand van de fakkels stonden. De commissie van beroep acht het dan ook niet aannemelijk dat zij hierbij geen enkele supporter konden herkennen. In dat verband wijst de commissie van beroep bovendien op de mogelijkheid van bodycams. Appellante heeft aangegeven dat er verschillende bezwaren zijn tegen de opschaling naar

bodycams voor haar stewards. Wat daar ook van zij, appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat deze bezwaren ook zouden gelden voor de vier ingehuurde professionals.

Hoewel appellante veel inspanningen heeft verricht ter voorkoming van wanordelijkheden, moet naar het oordeel van de commissie in het licht van het voorafgaande worden geconcludeerd dat appellante niet voldoende maatregelen heeft getroffen die van dusdanig verstreckende en stringente aard zijn, dat de kans dat haar aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is. Het primaire verweer van appellante kan dan ook niet worden gehonoreerd. Het tenlastegelegde kan worden bewezen, zoals hieronder is weergegeven en zoals dat steun vindt in de opgenomen bewijsmiddelen. De commissie van beroep komt wat betreft het tenlastegelegde niet tot een ander oordeel dan de tuchtcommissie.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep acht bewezen dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV voor wanordelijkheden door de aanhang van appellante tijdens de wedstrijd De Graafschap – Go Ahead Eagles d.d. 1 december 2019, te weten het afsteken van vuurwerk.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Het meldingsformulier van de wedstrijdorganisatie, ingevuld en ondertekend door de heer F. Bijlsma, veiligheidscoördinator van De Graafschap en de heer L. Dinklo, veiligheidscoördinator van Go Ahead Eagles, zakelijk weergegeven, luidende:

“Rondom de 15^e minuut werden er in het uitvak een aantal fakkels afgestoken. (...) Door de hevige rookontwikkeling en een verkleedpartij van een groep supporters heeft er (nog) geen identificatie plaatsgevonden. (..)”

- De wedstrijdrapportage seizoen 2019/’20, ingevuld door de heer E. Saas, zakelijk weergegeven, luidende:

“In de 14^e minuut worden van onder een spandoek 6 fakkels ontstoken door GAE-supporters in het gastenvak. De stadionspeaker verzoekt de fakkels te doven en wijst op de gevaren van vuurwerken in het stadion (..)”

- Het door appellante op zitting gestelde.

7. De kwalificatie

Het bewezenverklaarde levert op een overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal.

8. De strafoplegging

Bij het bepalen van de straf heeft de commissie van beroep rekening gehouden met de aard en ernst van de overtreding en met de strafkaart van appelante. De commissie van beroep heeft tevens rekening gehouden met de maatregelen die door appellante zijn getroffen, zowel ten aanzien van de onderhavige wedstrijd als de maatregelen ter voorkoming van dergelijke wanordelijkheden in de toekomst. De aard en ernst van de overtreding rechtvaardigen naar het oordeel van de commissie van beroep echter de oplegging van een onvoorwaardelijke geldboete. De commissie van beroep overweegt ten aanzien van de door appellante voorgestelde alternatieve sanctie – het opschorten van het recht van appellante tot het verkrijgen van toegangskaarten voor de eerstvolgende uitwedstrijd (tegen De Graafschap) – als volgt. Een dergelijke sanctie is hier niet passend. Daar komt nog bij dat op deze wijze De Graafschap bij de strafoplegging wordt betrokken, terwijl het standpunt van De

Graafschap die in deze procedure geen partij is, niet bij de behandeling van de beroepszaak aan de orde is geweest en overigens ook de commissie van beroep niet bekend is.

Naar het oordeel van de commissie van beroep is de door de aanklager geëiste straf – gelet op alle feiten en omstandigheden, waaronder de financiële situatie van de clubs als gevolg van de coronacrisis – passend. De commissie van beroep volgt dan ook de eis van de aanklager en wijkt daarmee in voor appellante gunstige zin af van de opgelegde straf door de tuchtcommissie.

9. De beslissing

De commissie van beroep vernietigt de bestreden beslissing van de tuchtcommissie, verklaart bewezen dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV voor wanordelijkheden door de aanhang van appellante tijdens de wedstrijd De Graafschap – Go Ahead Eagles d.d. 1 december 2019, te weten het afsteken van vuurwerk, acht appellante ter zake strafbaar en veroordeelt appellante tot:

- Betaling van een geldboete van € 3.750,--, waarvan € 1.750,-- voorwaardelijk met een proeftijd voor de duur van twee jaar.
- Betaling van de kosten van de mondelinge behandeling van zowel eerste aanleg als beroep; in beroep begroot op € 450,-- te verrekenen in rekening-courant.

Aldus beslist op 28 juli 2020 door mr. [REDACTED], voorzitter, mr. [REDACTED] en [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED], secretaris.